

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1098/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114209324
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114209324.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: H. X., bytom O.-X., B. XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Grell, s. r. o., so sídlom Trenčín, Jilemnického 2, IČO: 47 244 569 proti odporcovi: O. V., bytom O.. o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. augusta 2014, č.k. 27C/87/2014-32 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 10.10.2014, č. k. 27C/87/2014-43 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 10.10.2014 v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 110 Eur mesačne vždy do 20-teho dňa vopred s účinnosťou od 30.04.2014. Zároveň odporcovi súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke zameškaný príspevok na výživu za obdobie od 30.04.2014 do 26.08.2014 vo výške 440 Eur, a to v mesačných splátkach po 35 Eur vždy s bežným výživným pod následkom straty výhody plnenia v splátkach až do úplného zaplatenia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zároveň súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ust. § 72 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Súd konštatoval, že aj keď rozvodom manželstva nastáva právny stav, že každý z manželov je povinný sa postarať sám o seba, a teda v zásade platí, že priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela je iba výnimkou, nemožno inak, ako ustáliť, že práve v predmetnej veci sú splnené podmienky pre priznanie tohto druhu vyživovacej povinnosti. Nemožno nechať bez povšimnutia, že navrhovateľka je invalidná, t. j. má dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav bez aktuálne reálnej možnosti zamestnať sa vzhľadom na všeobecne nepriaznivú situáciu na trhu práce a na závery odborného posudku o jej možnosti vykonávať prácu len v prostredí bez psychickej záťaže. Súd vychádzal z majetkových a zárobkových pomerov účastníkov, a to príjmu navrhovateľky vo forme invalidného dôchodku vo výške 166,10 Eur, z ktorého platí mesačné zálohové platby za energie súvisiace s bývaním vo výške asi 42,30 Eur. Odporca je zamestnaný a jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od februára 2014 do mája 2014 a júl 2014 predstavuje sumu 440,03 Eur, z ktorej sumy hradí elektrinu 7 Eur mesačne. Súd mal za to, že v danej veci príspevok určený vo výške 110 Eur mesačne zodpovedá zákonným kritériám. Pokiaľ odporca prispeje na výživu svojej bývalej manželky sumou 110 Eur mesačne, jej príjem bude s invalidným dôchodkom predstavovať 226,10 Eur mesačne a príjem odporcu neklesne pod 330,03 Eur. Pokiaľ sa teda navrhovateľka domáhala príspevku vo väčšom rozsahu, jej návrh bol v tejto časti ako nedôvodný zamietnutý. Vyčíslený nedoplatok umožnil súd odporcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 35 Eur, pretože táto výška splátok sa javí zodpovedajúcou ako potrebám navrhovateľky, tak aj celkovej situácii odporcu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd

odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď navrhovateľka aj odporca mali v zásade rovnaký pomer úspechu a neúspechu, a preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov, podala včas odvolanie navrhovateľka, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie, prípadne domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd navrhovateľke prizná náhradu trov konania vrátane odvolacích trov v sume 686,34 Eur. Má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že zákon dáva súdu právo priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi aj napriek tomu, že mal vo veci úspech iba čiastočný. Po prvé je to vtedy, ak mal neúspech iba v pomerne nepatrnej časti a po druhé môže súd priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi aj napriek tomu, že mal vo veci iba čiastočný úspech, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.). V danom prípade sa ona domáhala voči odporcovi určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 200 Eur mesačne od podania návrhu. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich posúdení dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný a určil výšku príspevku v sume 110 Eur mesačne, čo podľa názoru súdu zodpovedá zákonným kritériám. Podľa jej názoru pri rozhodovaní o náhrade trov konania boli naplnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a nie pre aplikáciu § 142 ods. 2 O.s.p., a to navyše pre ten spôsob riešenia náhrady trov, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom bol napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania, preto v ostatných častiach je rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní spravidla v spore uspel, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

Ust. § 142 O.s.p. vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Uvedená zásada sa vzťahuje iba na sporové konanie. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t. j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Neúspech pomerne nepatrnej

časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevýši 5 - 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva vzniká aj vtedy, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

Zhodne so súdom prvého stupňa bol aj odvolací súd toho názoru, že v danej veci bolo potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľka sa podaným návrhom voči odporcovi domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky v zmysle § 72 Zákona o rodine vo výške 200 Eur mesačne od podania návrhu. Z rozsudku súdu prvého stupňa nepochybne vyplýva, že odporcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 110 Eur mesačne, čo je približne polovica uplatneného nároku navrhovateľky. V danom prípade teda nemožno hovoriť, že navrhovateľka mala neúspech v pomerne nepatrnej časti a že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. Pri určovaní výživného - príspevku na výživu rozvedenej manželky totiž súd postupuje podľa kritérií stanovených zákonom (§ 72 Zákona o rodine), a teda nejde o úvahu súdu v zmysle ust. § 136 O.s.p. Nesprávne je teda tvrdenie navrhovateľky v odvolaní, že v danom prípade boli splnené zákonné predpoklady pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 10.10.2014 v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.